www.malankaralibrary.com

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷ: അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും

കഷ്ടാനുഭവാഴ്ചയിലെ പ്രധാന പ്രമേയം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ രാജത്വവും, പ്രവാചകത്വവും, പൗരോഹിത്യവും പ്രഘോഷിക്കുകയും, യേശുവിന്റെ ദൈവത്വം ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. ദൈവം മനുഷ്യനായി മാനവ വംശത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി കുരിശിൽ മരിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്തു എന്ന സത്യം സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ഗാനങ്ങളിലും ആവർത്തിച്ച് കാണാനാകും. ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി പിറന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ രാജത്വവും, പ്രവാചകത്വവും, പൗരോഹിത്യവും സൂചിപ്പിക്കുവാൻ മൂന്ന് ജ്ഞാനികൾ പൊന്നും, മീറയും, കുന്തുരുക്കവും കാഴ്ചയർപ്പിച്ചു. മിശിഹാ രാജാവും, പ്രവാചകനും, പുരോഹിതനുമാണെന്ന സത്യം ഇതിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. കഷ്ടാനുഭവാഴ്ചയിൽ ഈ സത്യം നാം ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓശാന ഞായറിൽ യേശുവിന്റെ രാജത്വത്തെ നാം ഏറ്റുപറയുന്നു. ജറുസലേമിലേക്കുള്ള യേശുവിന്റെ രാജകീയ പ്രവേശനം, അവിടന്ന് രാജാവും ദൈവപുത്രനുമായ മിശിഹായാണ് എന്ന പ്രഖ്യാപനമാണ്. ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ മിശിഹായുടെ രാജ്യം എന്നും നിലനില്ക്കുന്ന രാജ്യമാണ്. കുരിശുമരത്തിന്മേൽ ''ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവാണ്'' എന്ന് ഹെബ്രായ, ലത്തീൻ, ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ എഴുതുന്നതിലൂടെ അവർ അറിയാതെ തന്നെ യേശുവിന്റെ രാജത്വത്തെ ഏറ്റുപറയുകയായിരുന്നു.

യേശുവിനെ പ്രവാചകനായി അംഗീകരിക്കുവാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ സമകാലികരും ശിഷ്യന്മാരും അവിടത്തെ ഒരു പ്രവാചകനായി കണ്ടു എന്നത് സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ജറുസലേമിലേക്ക് രാജകീയമായി പ്രവേശിച്ച യേശു 'ഗലീലി' യിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകനാണ് എന്ന് ജനം ഉച്ചസ്വരത്തിൽ പ്രഘോഷിച്ചതായി മത്തായി 21:11 -ൽ കാണാം. ഇസ്രായേൽ ജനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന മോശയെപ്പോലൊരു പ്രവാചകനായി മത്തായിയുടെ സുവിശേഷകൻ യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു ജറുസലേം ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന സംഭവത്തെ പ്രവാചകന്റെ പ്രവൃത്തിയായി കാണാനാകും. എന്നാൽ, യേശു ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല എന്നും അവിടുന്ന് കർത്താവും മിശിഹായും രക്ഷകനും ദൈവപുത്രനുമാകുന്നു എന്നും നാലു സുവിശേഷകന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഹാശായാഴ്ചയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ഈ പ്രമേയം വ്യക്തമാണ്.

ഹെബ്രായ ലേഖനം യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതനായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. പഴയനിയമകാലത്തു നിലനിന്ന യഹൂദ പൗരോഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമാണ് യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യം എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ ലേഖനകർത്താവ് ശ്രമിക്കുന്നു. ''മെൽക്കിസെദെക്കിന്റെ ക്രമമനുസരിച്ച് നീ എന്നേക്കും പുരോഹിതനാകുന്നു'' (സങ്കീ 110:4) എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനവും ''നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു, ഇന്നു ഞാൻ നിനക്ക് ജന്മം നല്കി'' (സങ്കീ 2:7) എന്ന പ്രഖ്യാപനവും കൂട്ടിചേർത്തു കൊണ്ടാണ് ഹെബ്രായലേഖനം യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെ വ്യഖ്യാനിക്കുന്നത്. മെൽക്കിസെദെക്ക് എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം 'നീതിയുടെ രാജാവ്' എന്നാണ്. അദ്ദേഹം 'സമാധാനം' എന്നർത്ഥമുള്ള 'സാലേം' രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവാണ്. യേശുവിനെ മെൽക്കിസെദെക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യം ലേവി പൗരോഹിത്യത്തെക്കാൾ ഉന്നതമാണെന്നും. അവിടന്ന് നീതിസൂര്യനും, സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്ന രാജാവുമാണെന്നും ലേഖകൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന നീതിരാഹിത്യത്തിന്റെയും അസമാധാനത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ കാരണം ആദത്തിന്റെ പാപമാണ്. പാപം വഴി മനുഷ്യവംശം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു. എന്നാൽ

www.malankaralibrary.com

യേശു എന്ന മഹാപുരോഹിതൻ ആദിമ നീതിയും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും മനുഷ്യനെ ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നീതിയെന്നത് ദൈവഹിതം പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുക എന്നതാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ ആണ്ടുതോറുമുള്ള പാപപരിഹാരബലികൾ അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. അവയിലൂടെ അനുരഞ്ജനം സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ''ഇതിനാൽ, അവൻ ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ അരുളിചെയ്തു: ബലികളും കാഴ്ചകളും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നാൽ, അവിടുന്ന് എനിക്കൊരു ശരീരം സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദഹനബലികളിലും പാപപരിഹാരബലികളിലും അവിടുന്ന് സംപ്രീതനായില്ല. അപ്പോൾ, പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു'' (ഹെബ്രാ 10:5-7). തന്നെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവഹിതത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പിതാവിനോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന യേശു തനിക്ക് പകരം ബലിമൃഗത്തെയല്ലാ മറിച്ച് സ്വയം ബലിവസ്തുവും ബലിയർപ്പകനുമായി മാറുകയാണ്. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ കുരിശിനെ ക്രിസ്തു ബലിയർപ്പിച്ച അൾത്താരയെന്നാണ് പറയുന്നത്. കുരിശാകുന്ന ബലിപീഠത്തിൽ നിർമ്മലനായ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് സ്വന്തം രക്തം അർപ്പിക്കുകയാണ്. രക്തം ജീവൻ തന്നെയാണ്. ''ശരീരത്തിന്റെ ജീവൻ രക്തത്തിലാണിരിക്കുന്നത്'' (ലേവ്യ 17:11). പുത്രന്റെ അനുസരണം തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ ബലി. അത് പിതാവിന് സ്വീകാര്യമാണ്. അതേസമയംതന്നെ മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ യേശു മനുഷ്യന്റെ പ്രതിനിധി/പകരക്കാരൻ കൂടിയാണ്. പുത്രന്റെ ബലിയിലൂടെ ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

യേശു എന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ ബലി നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരബലിയാണ്. മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിനു മുമ്പിൽ സ്വന്തം ശരീരം യേശു ബലിയർപ്പിച്ചു. കാൽവരിയിൽ നടക്കാനിരിക്കുന്ന ബലിയുടെ മുന്നാസ്വാദനം അന്ത്യത്താഴത്തിൽ, കാണാം. രക്തം ചിന്തിക്കൊണ്ട് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കുരിശിൽ താൻ അർപ്പിക്കാനിരിക്കുന്ന ബലിയുടെ രക്തരഹിതമായ അർപ്പണമായിരുന്നു പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ചത്തെ ബലിയർപ്പണം.

അങ്ങനെ യേശുവിൽ രാജത്വം, പൗരോഹിത്യം, പ്രവാചകത്വം ഈ മൂന്നു ധർമ്മങ്ങളുടെ സമാഗമവും സംയോജനവും നാം കാണുന്നു. ദൈവത്തെ മോശയെപ്പോലെ പ്രവാചകോചിതം യേശു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നവനും, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിന് പാപപരിഹാരബലിയർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതനുമാണ് അവിടന്ന്. ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ വന്ന രാജാവാണ് ക്രിസ്തു. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്ത് സകലത്തിനുംമേൽ വാഴുന്ന രാജാവാണ് അവിടന്ന്. ക്രിസ്തു തന്റെ രാജത്വം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അവിടന്ന് വാനമേഘങ്ങളിൽ വിധിയാളാനായി വരുമ്പോഴാണ് (മത്താ 25:31-46).
മലങ്കര സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിലെ ദുഃഖവെള്ളി ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രധാന ധ്യാനവിഷയം ക്രിസ്തുവിന്റെ ത്രിവിധ ധർമ്മങ്ങളാണ്. പറുദീസായിൽ വച്ച് ദൈവം ആദാമിനെ രാജാവും, പുരോഹിതനും, പ്രവാചകനുമായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ കൽപനലംഘനത്താൽ ത്രിവിധധർമ്മങ്ങൾ നഷ്ടമാക്കുന്ന ആദാമിനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായിത്തീരുന്നു. അവിടന്നു രണ്ടാമത്തെ ആദാമാണ്. 1 കോറി. 15:45 -ൽ വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ യേശുവിനെ

www.malankaralibrary.com

അവസാനത്തെ ആദാം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ദുഃഖവെള്ളിയുടെ സെദറാ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആദാമിനെയും രണ്ടാം ആദാമായ ക്രിസ്തുവിനെയും താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന പ്രമേയം ആവർത്തിച്ച് കാണാനാകും. ആദ്യമനുഷ്യനായ ആദാം അനുസരണക്കേട് മൂലം പറുദീസായും, ദൈവപുത്രസ്ഥാനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ രണ്ടാം ആദാമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുസരണം മൂലം മനുഷ്യർക്ക് രക്ഷ കൈവന്നു (റോമാ 5:19–21). ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വച്ച് ആദാം പഴം ഭക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ, ഗത്സെമനി തോട്ടത്തിൽ രണ്ടാം ആദാമിന് സഹനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും കാസാ നിരാകരിക്കുവാനുള്ള പ്രലോഭനം നേരിടേണ്ടി വന്നു. ആദാം ദൈവത്തിന്റെ ഹിതത്തിന് പകരം സ്വന്തം ഹിതം നിറവേറ്റിയപ്പോൾ രണ്ടാം ആദാം 'എന്റെ ഹിതം പോലെയല്ല, നിന്റെ ഹിതം പോലെ സംഭവിക്കട്ടെ' എന്നരുളി ചെയ്തു. ഈ രണ്ട് ആദാംമാരുടെ മധ്യത്തിലാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ജീവിതം. നാം ജനിക്കുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ ആദാമിനെപ്പോലെയാണ്, അവസാനത്തെ ആദാമായ യേശുവിനെപ്പോലെ ദൈവപുത്രനായി മരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് മനുഷ്യജീവന്റെ ലക്ഷ്യം. ഒമ്പതാം മണിയിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ, വെള്ളിയാഴ്ച (ആറാം ദിവസം) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആദാം – 'രാജാവും, പുരോഹിതനും, ദീർഘദർശിയുമായിത്തീർന്നു' എന്ന് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പാപം മൂലം രാജത്വവും, പൗരോഹിത്യവും പ്രവാചകത്വവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യന് വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം രണ്ടാമത്തെയും അവസാനത്തെയും ആദാമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വം – പ്രവാചകത്വം – പൗരോഹിത്യം എന്നിവയിൽ പങ്കുകാരനാകുവാൻ കൃപ ലഭിച്ചു എന്ന് നാം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷ

ദുഃഖവെള്ളിയുടെ ശുശ്രൂഷ ഏഴ് ഭാഗങ്ങളായി നടത്തപ്പെടുന്നു:

1) സന്ധ്യ പ്രാർത്ഥന; 2) സൂത്താറാ; 3) രാത്രി പ്രാർത്ഥന (നാലു കൗമാകൾ); 4) പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന; 5) മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി, ഒമ്പതാം മണിയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ; 6) സ്ലീബാ വന്ദനവിന്റെ ശുശ്രൂഷ; 7) കബറടക്കം

സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവ ചരിത്രം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഓരോ സമയത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനകളും സുവിശേഷവായനയും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രഭാതം: ഗത്സമെനിയിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം യേശു ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നു. രണ്ട് വിചാരണകൾ നടന്നതായി നാലു സുവിശേഷകൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: മതാത്മകമായ വിചാരണയും, രാഷ്ട്രീയമായ വിചാരണയും. രണ്ട് കോടതികൾ രണ്ട് വ്യത്യസ്തമായ കുറ്റം ആരോപിച്ചാണ് യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നത്. മതപരമായ കോടതിയിൽ ദൈവദൂഷണം എന്ന കുറ്റം; രാഷ്ട്രീയമായ കോടതിയിൽ രാജ്യദ്രോഹം എന്ന കുറ്റം. രണ്ടും വധശിക്ഷ കൊടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ കുറ്റങ്ങളാണ്. മതപരമായ വിചാരണ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി നടന്നതായി കാണാം. ഏറ്റവും ആദ്യം പഴയ പ്രധാനപുരോഹിതനായ അന്നാസിന്റെ മുമ്പാകെയും, തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകനും നിലവിലെ പ്രധാന പുരോഹിതനുമായ കയ്യാഫാസിന്റെ മുമ്പാകെയും, ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെയും വിചാരണ നടക്കുകയാണ് (യോഹ 18:19–26; മത്താ 26:57; 27:1–2). മതപുരോഹിതരുടെ പ്രധാനമായ ആരോപണം ദൈവദൂഷണമാണ്. അതായത് അവൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് പറഞ്ഞു സ്വയം ദൈവതുല്യനാക്കി (യോഹ 5:18). പ്രധാനപുരോഹിതനായ കയ്യാഫാസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ന്യായാധിപസംഘം,

www.malankaralibrary.com

യേശു മരണശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനാണെന്ന് വിധിയെഴുതി. എന്നാൽ വിധി നടപ്പാക്കാൻ അവർക്ക് അധികാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് റോമാക്കാരുടെ വിചാരണയ്ക്ക് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോകുന്നു.

യേശുവിനെ അവർ ബന്ധിക്കുകയും, പ്രഹരിക്കുകയും, അപഹസിക്കുകയും, മുഖത്ത് തുപ്പുകയും, അടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷമാണ് അവർ യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ അരമനയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത്. അവിടെ നടക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയമായ വിചാരണ. പ്രധാനമായും രണ്ട് കുറ്റങ്ങളാണ് അവർ യേശുവിൽ ആരോപിക്കുന്നത്: 1) ഇവൻ സീസറിനുള്ള നികുതി നിഷേധിക്കുന്നു; അതിനായി ജനത്തെ ഇളക്കി വിടുന്നു. 2) ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവാണെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇവ രണ്ടും രാജ്യദ്രോഹകുറ്റമാണ്. വധശിക്ഷ അർഹിക്കുന്ന കുറ്റം. ഇവയാണ് പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയുടെ ധ്യാനവിഷയം.

മൂന്നാം മണി: യേശുവിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണാൻ കഴിയാതെ പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ഹേറോദേസിന്റെ അടുത്തേക്ക് വിടുന്നു (ലൂക്കാ 23:7). ഹേറോദേസ് യേശുവിനെ അധിക്ഷേപിക്കുകയും വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ പക്കലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാലസ്തീനായിലെ റോമൻ സ്ഥാനപതിയായി വർത്തിച്ച ഗവർണർ ആയിരുന്നു പീലാത്തോസ്. കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്ന് പീലാത്തോസ് പറയുമ്പോൾ ജനം പറയുന്നു – നീ ഇവനെ വെറുതെ വിടുന്ന പക്ഷം, നീ സീസറിന്റെ പക്ഷത്തല്ല; അവന്റെ സ്നേഹിതനല്ല. തന്റെ നിലനില്പ് തന്നെ അപകടത്തിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ജനകീയ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയനാക്കുന്നു. എല്ലാവർഷവും ഒരു തടവുകാരനെ മോചിപ്പിക്കുക എന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരെ മോചിപ്പിക്കണം യേശുവിനെയോ, ബറാബാസിനെയോ എന്ന പീലാത്തോസിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഭീകരകുറ്റവാളിയായ ബറാബാസിനെയെന്ന് യഹൂദർ മറുപടി കൊടുത്തു. സത്യത്തെക്കുറിച്ച് ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കേ, മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും നീതിരഹിതമായ വിധി പീലാത്തോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്ന ന്യായാധിപൻ യേശുവിനെ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുന്നു. കുറ്റപത്രമായി ഒന്ന് എഴുതാൻ പീലാത്തോസ് തീരുമാനിച്ചു: നസറായനായ യേശു – യഹൂദരുടെ രാജാവ് (*Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum*). പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുത്തു, മുൾമുടിയും ധരിപ്പിച്ചു. ചുവന്നവസ്ത്രവും ധരിപ്പിച്ചു. കുരിശ് അവിടത്തെ ചുമലിൽ വച്ച് കൊടുത്തു. അതോടുകൂടി യേശു തനിക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെയും വരാനിരിക്കുന്ന എല്ലാതലമുറകളുടെയും വേദനകൾ സ്വന്തം ചുമലിൽ ഏറ്റുവാങ്ങുകയായിരുന്നു.

അതിക്രൂരമായ ഒരു ശിക്ഷാസമ്പ്രദായമായിരുന്നു കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലാനുള്ള വിധി. കുരിശുമരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നത് നരകയാതനകളാണെന്ന് യേശുവിന്റെ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരൻ ഡയനീഷ്യസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വിധി നടപ്പാക്കുന്നതിനു മുന്നോടിയായി അവരെ ക്രൂരമായി മർദ്ദിച്ചിരുന്നു. ശരീരം ചാട്ടവാറുകൊണ്ടുള്ള അടികളേറ്റ് രക്തം വാർന്നൊലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിഷ്ഠൂരമായി മർദ്ദിക്കപ്പെട്ട് അവശരായിത്തീർന്ന കുറ്റവാളി തന്നെ കുരിശ് മുഴുവനായോ അല്ലെങ്കിൽ കുരിശിന്റെ കുറുകിയ ഭാഗമോ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലാനായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലംവരെ ചുമക്കണം. വഴിമദ്ധ്യേ ചാട്ടവാറിന്റെ അടികളും കാഴ്ചക്കാരുടെ നിന്ദനവും പരിഹാസവും, പടയാളികളുടെ ക്രൂരതയും സഹിക്കേണ്ടി വരും. ശാരീരികമായും, മാനസികമായും, ആത്മീയമായും തകർന്ന് നുറുങ്ങിയാണ് ഇവർ ലോകത്തോട് അന്ത്യയാത്ര ചൊല്ലിയിരുന്നത്. ഈ

www.malankaralibrary.com

ശിക്ഷാരീതി ജനങ്ങളിൽ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. മനുഷ്യന് എത്രത്തോളം ക്രൂരമാകാൻ പറ്റും എന്നുള്ളത് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

യേശു വിചാരണവേളയിലും വിധി സമയത്തും നിശബ്ദനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാം മൗനമായി സ്വീകരിച്ചു. പ്രവാചകവചനങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു അവിടുത്തെ പ്രതികരണം. ദൈവത്തിന്റെ സഹനദാസൻ ''വിലപിക്കുകയോ സ്വരമുയർത്തുകയോ ഇല്ല; തെരുവീഥിയിൽ ആ സ്വരം കേൾക്കുകയില്ല'' (ഏശ 42:2). ''അവൻ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവൻ ഉരിയാടിയില്ല; കൊല്ലാൻ കൊണ്ട്പോകുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയും രോമം കത്രിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ചെമ്മരിയാടിനെപ്പോലെയും അവൻ മൗനം പാലിച്ചു'' (ഏശ 53:7).
യേശു കുരിശുചുമന്ന് കാൽവരിയിലേക്കുള്ള തന്റെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതാണ് മൂന്നാം മണിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രധാന പ്രമേയം. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം ദേവാലയത്തിന് ചുറ്റും നടത്തുന്ന ആർഭാടരഹിതമായ പ്രദക്ഷിണം യേശുവിന്റെ കുരിശിന്റെ വഴിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റ് സന്ദർഭങ്ങളിൽ നടത്താറുള്ള പ്രദക്ഷിണം സാധാരണയായി വടക്കേവാതിൽ വഴി ഇറങ്ങി ദേവാലയം ചുറ്റി തെക്കേ വാതിൽ വഴി അകത്ത് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച തെക്കേവാതിൽ വഴി ഇറങ്ങി വടക്കേവാതിൽ വഴി അകത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ താളക്രമം തെറ്റിയതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയ്ക്ക് ശേഷം ജനങ്ങൾ ഏറ്റുചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥന - മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കുരിശുമരം ചുമന്ന കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ്. കർത്താവിന്റെ ശൂന്യവത്കരണവും താഴ്മയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവിനോട് കരുണയ്ക്കായി ജനം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പ്രദക്ഷിണം കഴിഞ്ഞ് ഗോൽഗോഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മ്നോർത്തോമേൽ സ്ലീബാ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇരുവശങ്ങളിലും കത്തിയ്ക്കാത്ത മെഴുകുതിരികൾ വയ്ക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കുരിശാരോഹണം മുതൽ കുരിശുമരണം വരെ മൂന്ന് മണിക്കൂർ നേരം ഭൂമിയിൽ അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചതിനെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു (മർക്കോ 15:33; ലൂക്കാ 23:44). മൂന്നാംമണിയുടെ സെദറാ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നതുപോലെ ''ഈ വെള്ളിയാഴ്ച സൂര്യൻ, നീതിയുടെ മഹാസൂര്യനായ നിന്നെ കണ്ടിട്ട് ഇരുണ്ടുപോയി.'' മ്നോർത്തോമേൽ സ്ലീബായുടെ ഇരുവശത്ത് നിന്നും മറുബഹാസാകൾ തദവസരത്തിൽ മാറ്റുന്നു. പിതാവ് ഒരുക്കിവച്ച പാനപാത്രം അവസാനതുള്ളിവരെയും കുടിച്ചപ്പോൾ അവിടന്ന് ഏകനായിരുന്നു, മാലാഖമാർ ആരുംതന്നെ സഹായിക്കുവാനോ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനോ വന്നില്ല. പാപിയായ മനുഷ്യന്റെ പ്രതിനിധിയായി ദൈവകുമാരൻ പാപിയുടെ മരണം ഏറ്റുവാങ്ങിയതിലുടെ ദൈവപരിത്യക്തതയുടെ അവസ്ഥയിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി ''എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്തുകൊണ്ടു നീ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു'' ഈ പ്രാർത്ഥന യേശുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെ ആഴത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആറാം മണി: കുരിശിന്റെ വഴി അവസാനിക്കുന്നത് ഗാഗുൽത്താ അല്ലെങ്കിൽ ഗോൽഗോഥാ എന്ന് ഹീബ്രൂവിലും, കാൽവരി എന്ന് ലത്തീനിലും, വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്താണ്. 'തലയോടിടം' എന്നാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു പക്ഷേ, ആ കുന്നിന്റെ മുകളിലെ സ്ഥലത്തിന് തലയോടിന്റെ ആകൃതി ഉള്ളതുകൊണ്ടാകാം അങ്ങനെ പേരുണ്ടായത്. അതേ സമയം ഒരു പാരമ്പര്യമായി പറയപ്പെടുന്നത് - ആദ്യമനുഷ്യനായ

www.malankaralibrary.com

ആദാമിനെ അടക്കിയ അതേ സ്ഥലത്താണ് യേശുവിന്റെ കുരിശ് നാട്ടിയത് എന്നും, കുരിശിൽ നിന്ന് വാർന്നു വീണ രക്തം ആദ്യമനുഷ്യന്റെ തലയിൽ വീഴുകയും അതിലൂടെ സകല മനുഷ്യർക്കും രക്ഷ ലഭിച്ചു എന്നും സഭാപിതാവായ ഒരിജൻ പ്രതീകാത്മകമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഒരർത്ഥത്തിൽ, പല ചിത്രങ്ങളിലും, ഐക്കണുകളിലും കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു തലയോട്ടി കാണാൻ സാധിക്കും. ഒമ്പതാംമണി സെദറാ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നതുപോലെ ആദാമിനെ സംസ്കരിക്കുകയും, അബ്രഹാം തന്റെ പുത്രനെ ബലികഴിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയും ചെയ്ത അതേ സ്ഥലത്ത് തന്നെ രക്ഷകനായ യേശുമിശിഹായുടെ കുരിശുമരം നാട്ടിയെന്നും, കർത്താവിന്റെ തിരുവിലാവിൽ നിന്ന് രക്തവും വെള്ളവും ആദാമിന്റെ വായിലേക്ക് ഇറ്റിറ്റു വീണു എന്നും നാം വായിക്കുന്നു. ഇത് ചരിത്രപരമായി തെളിയിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാ, എങ്കിലും ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുരക്തം എല്ലാവരെയും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

കുരിശിൽ കിടന്ന് അസഹ്യമായ വേദന സഹിക്കുന്ന യേശുവിനെ ആറാം മണിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം ധ്യാനിക്കുകയാണ്. കുരിശിൽ ദുർബലനായി കാണപ്പെടുന്ന അവിടന്ന് ദൈവംതന്നെയാണെന്ന് സുറിയാനി സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ''ദൈവം ക്രൂശിൽ തൂക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'' എന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം കാണുന്നു. അവിടന്ന് ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും നാഥനുമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ആറാംമണിയുടെ സെദറായിൽ ''സ്രഷ്ടാവിന്റെ നഗ്നത കാണാതിരിക്കാൻ സൂര്യൻ രശ്മികൾ മറച്ചുകളഞ്ഞു. നിത്യപ്രകാശമായവൻ മരത്തിന്മേൽ തൂക്കപ്പെട്ടതു കാണുകയാൽ അന്ധകാരമുണ്ടായി,'' എന്നും; 'ഭൂമി വിറച്ചു, സ്വർഗ്ഗീയ സേനകൾ ഭയത്തോടും പരിഭ്രമത്തോടും നില്ക്കുന്നു' എന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം വായിക്കുന്നു. യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മരത്തിന്റെ വിലാപവും പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം കാണുന്നു: *മഴയും, മഞ്ഞും നല്കി എന്നെ പോറ്റിയ സൃഷ്ടിയുടെ ഉടയോൻ എന്റെമേൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു!*

ഒമ്പതാം മണി: നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ മരണമാണ് പ്രധാന ധ്യാനവിഷയം. യേശുവിനോടുകൂടെ രണ്ട് കള്ളൻമാരെക്കൂടി ക്രൂശിച്ചതായി സുവിശേഷത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം (മത്താ 27:38). അവർ കള്ളൻമാരോ, കവർച്ചക്കാരോ അല്ലായിരുന്നു, അവർ തീവ്രവാദികൾ അല്ലെങ്കിൽ കലാപകാരികൾ ആയിരുന്നു. റോമാക്കാർക്കെതിരെ ഒളിപ്പോര് നടത്തി അവരെ തുരത്താൻ തീരുമാനം എടുത്ത ഒരു ചാവേർ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു അവർ. 'Zealots' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒളി സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത. ബറാബ്ബാസും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു തീവ്രവാദിയായിരുന്നു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ കലാപം ചെയ്യുന്ന ആരെയും റോമാക്കാർ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുമായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ ഇരുവശത്തുണ്ടായിരുന്ന കള്ളന്മാരുടെ സംവാദം (തസ്കര സംവാദം) ക്രൂശിതനോടുള്ള രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വലത്തുവശത്തെ കള്ളൻ യേശു സത്യമായും ദൈവപുത്രൻതന്നെ എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, തനിക്ക് പാപത്തിന് തക്കശിക്ഷ ലഭിച്ചതിനെയോർത്ത് മനസ്തപിക്കുകയും, കർത്താവിനോട് കരുണയ്ക്കായ് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെപോലെതന്നെ നിസ്സഹായനായി കുരിശിൽ പിടഞ്ഞ് മരിക്കുന്ന ഒരുവനെ ദൈവപുത്രനായി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നത് സമാനതകളില്ലാത്ത വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമാണ്. ഇടതുവശത്തെ കള്ളൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും അനുതപിക്കുവാനോ, വിശ്വസിക്കുവാനോ തയ്യാറാകാതെ കുരിശിൽ നിന്ന്

www.malankaralibrary.com

രക്ഷപെടാനാഗ്രഹിക്കുകയും, തുടർന്ന് ഭൂമിയിൽ തന്നെ പാപത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വലതുവശത്തുള്ള കള്ളൻ പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇടതുവശത്തുള്ള കള്ളൻ പാപത്തിൽ തന്നെ മരിക്കുകയാണ്. ഫുൾട്ടൻ ജെ. ഷീനിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്: ''രണ്ടു കള്ളന്മാരിൽ ഒരുവൻ കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് പ്രത്യാശയോടെ ഉന്നതത്തിലേക്ക് കണ്ണുകൾ ഉയർത്തുമ്പോൾ, അപരന്റെ നോട്ടം നിരാശയോടെ താഴേക്കാണ്.'' വലതുവശത്തുള്ള കള്ളൻ സ്വയം മാനസാന്തരപ്പെടുക മാത്രമല്ല, മറ്റേ കള്ളനോട് തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുവാനും നീതിമാനായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യനായി മാറുന്നതായി തസ്കര സംവാദത്തിൽ കാണാം.

സ്ലീബാ വന്ദനവിന്റെ ശുശ്രൂഷ

കാൽവരിയിലെ കുരിശുമരണം ഒരു കുറ്റവാളിയുടെ മരണശിക്ഷയല്ലായിരുന്നു, മറിച്ച് കുഞ്ഞാടിന്റെ ബലിയായിരുന്നു. മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി കർത്താവിനെ തറച്ച കുരിശ് (സ്ലീബാ) ബലിപീഠമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സ്ലീബാ കർത്താവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സുറിയാനി സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ 'മാർ സ്ലീബാ' എന്ന വിളിക്കുന്നത്. 'മാർ' എന്നത് 'എന്റെ കർത്താവേ' എന്നാണ്. സ്ലീബായുടെ ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ്. സ്ലീബാവന്ദനവിന്റെ ശുശ്രൂഷ നമുക്ക് രക്ഷ നല്കിയ സ്ലീബായെ വന്ദിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ്. ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും രമ്യതപ്പെടുത്തിയ സ്ലീബായെ വന്ദിക്കുമ്പോൾ രക്ഷകനും ദൈവവുമായ യേശു മിശിഹായെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. ഇവിടെ കുരിശിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും, സ്വർഗവും ഭൂമിയും സമ്മേളിക്കുകയാണ്. ''ഗോഗുൽത്തായിൽ കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ട മിശിഹാ വിശ്വാസികളായ ഞങ്ങൾക്ക് രക്ഷയും സങ്കേതസ്ഥാനവും ആണ്,'' എന്ന് ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ സഭ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.
ലോകത്തിന്റെ മുഴുവനും പാപം ഏറ്റെടുത്ത് സ്വയം ബലിയായി തീർന്ന കുഞ്ഞാടാണ് യേശു. തന്റെ പാപപരിഹാരബലിയാൽ ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും അവിടുന്ന് രമ്യതപ്പെടുത്തി. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും വലിയ പരാജയമായി കണക്കാക്കപ്പെടാവുന്ന കുരിശ് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ പ്രകാശനമായി മാറി. കാരണം, സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴമാണല്ലോ മഹത്വത്തിന്റെ അളവ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. തന്റെ ഏകജാതനെ നൽകാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രയേറെ സ്നേഹിച്ചു എന്ന യാഥാർഥ്യം യേശുവിന്റെ കുരിശിൽ വ്യക്തമാവുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാണ് കുരിശിൽ പ്രകടമാവുക. മനുഷ്യകുലത്തെ പാപത്തിൽ നിന്നും, മരണത്തിൽ നിന്നും, സാത്താനിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ പിതാവിന്റെ ഹിതപ്രകാരം സ്വമനസ്സാൽ തന്റെ ജീവൻ ബലികഴിച്ചത് പുത്രന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ക്രിസ്തു സ്വന്തം ജീവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പരിത്യജിച്ചു എന്നതിൽനിന്നു സ്നേഹം എന്തെന്നു നാമറിയുന്നു (1 യോഹ 3:16).

അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിലൂടെ വന്ന മരണം ജീവന്റെ വൃക്ഷമായ കുരിശിലൂടെ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥനകളിൽ സ്ലീബായെ ജീവപ്രദമായ സ്ലീബാ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. നിയമാവർത്തനം 21:23 ലെ 'മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവൻ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്' എന്ന വചനത്തിന് യേശുവിന്റെ

കുരിശാരോഹണത്തിലൂടെ പുതിയ അർത്ഥം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ക്രൂശിതൻ, ആദാമിന്റെ അതായത് ശപിക്കപ്പെട്ടവന്റെ പാപം നീക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ എഴുതിയത്: ''നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ മരത്തിലേറി'' (1 പത്രോ 2:24).

സ്ലീബാ വന്ദനവിന്റെ ശുശ്രൂഷ, നമുക്കുവേണ്ടി കുരിശിലേറിയ രക്ഷകന്റെ ജീവദായകമായ പീഢാസഹനത്തെയും മരണത്തെയും ധ്യാനിക്കുവാനും അതിനെ പ്രതി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും ആരാധിക്കുവാനും നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഗോവണിയാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ലീബാ. യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ യേശുവുമായി സംസർഗത്തിലാകുന്നു. അവർ യേശുവാകുന്ന ഗോവണിയിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്നു. ഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇത് സാധ്യമാകുന്നു. അതാണ് നിത്യജീവൻ.

സ്ലീബാ ആഘോഷം

സുറിയാനി സഭയുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം അനുസരിച്ച് കർത്താവിന്റെ കുരിശ് നാട്ടിയത് ഭൂമദ്ധ്യത്തിലാണ്. ''ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും എന്നിലേക്കാകർഷിക്കും'' (യോഹ 21:12) എന്ന യേശുവിന്റെ വചനം കുരിശാരോഹണത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായി. സ്ലീബാ ആഘോഷത്തിൽ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കുകളെയും ആശീർവദിക്കുന്നു. മാലാഖമാരുടെ എല്ലാ ഗണങ്ങളും യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ പ്രഘോഷിച്ച് അവിടത്തെ സ്തുതിച്ച് പുകഴ്ത്തുന്നു.

സ്ലീബാ ആഘോഷത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരമായി ആദിമസഭ ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം ഉൾപ്പെടുത്തി. അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാം ആരാധനക്രമങ്ങളിലും ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ആലപിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമത്തിൽ പുത്രനായ ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുവാൻവേണ്ടി പത്രോസ് കാസോറോ (Peter the fuller) എന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ ഞങ്ങളോട് കരുണചെയ്യണമെ' എന്ന് കൂട്ടിചേർത്തു.

ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനത്തിന്റെ ഉദ്ഭവത്തെകുറിച്ച് അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിവു നല്കുന്നത് ആരാധന വ്യാഖ്യാതാവായ ദിവന്ന്യാസിയോസ് ബർസ്ളീബി ആണ്. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: കർത്താവ് ക്രൂശുമരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നപ്പോൾ പ്രപഞ്ചത്തിന് വലിയ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആറാംമണി മുതൽ ഒമ്പതാംമണിവരെ ഭൂമിയിലെങ്ങും അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചു; പാറകൾ പിളർന്നു; ശവകുടീരങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. മിന്നൽ പിണരുകളുണ്ടായി, പ്രകൃതിയുടെ ക്രമത്തിനുതന്നെ വലിയ വ്യതിയാനം ഉണ്ടായി. ആ സമയം ഒരു വ്യൂഹം മാലാഖമാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് രണ്ട് കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കള്ളനെപ്പോലെ കുരിശുമരത്തിന്മേൽ പരിശുദ്ധനായ ദൈവപുത്രൻ തലചായ്ച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് അതിശയത്തോടെ പറഞ്ഞു: 'ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു;' വേറൊരു വ്യൂഹം പറഞ്ഞു: 'ബലവാനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു.' മൂന്നാമതൊരു വ്യൂഹം മാലാഖമാർ, മരണമില്ലാത്തവനും സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജീവൻകൊടുത്തവനുമായ

www.malankaralibrary.com

ദൈവത്തെ മൃതനെപ്പോലെ കുരിശുമരത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്നതുകണ്ട് വിസ്മയത്തോടെ പറഞ്ഞു: 'മരണമില്ലാത്തവനെ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു.' മാലാഖമാരുടെ ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പ്രത്യുത്തരം എന്നവണ്ണം കർത്താവിന്റെ കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കന്യകമറിയാമും യോഹന്നാനും മറ്റ് ഭക്തസ്ത്രീകളും ഇപ്രകാരം ഉദ്ഘോഷിച്ചു 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ ഞങ്ങളോട് കരുണചെയ്യണമെ.' മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് കുരിശിൽ മരിച്ച യേശു സത്യമായും ദൈവംതന്നെയാണ് എന്ന് അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ് ഈ ഗീതം. ആദിമ ക്രൈസ്തവസഭയുടെയും അപ്പസ്തോലന്മാരുടേയും പ്രധാന പ്രബോധനം യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് പ്രസംഗിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പുരാതന ആരാധനക്രമങ്ങൾ ഈ ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം വി. കുർബാനയിലും, യാമപ്രാർത്ഥനകളുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള കൗമാ പ്രാർത്ഥനകളിലും, സ്ലീബാ ആഘോഷത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരമായും ഉൾപ്പെടുത്തി.

കബറടക്കം

യേശു മരിച്ചത് വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് മണി സമയത്തായിരുന്നു. യഹൂദരുടെ ഒമ്പതാം മണി സമയം, നമ്മുടെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് മൂന്ന് മണി സമയമാണത്. യഹൂദരുടെ ആചാരപ്രകാരം മരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടവരെ സാബത്ത് ദിവസം അതായത് ശനിയാഴ്ച ദിനം കുരിശിൻമേൽ കിടത്താൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മുഴങ്കാലുകളെ തകർത്ത് കൊല്ലുന്നതിന് യഹൂദർ പീലാത്തോസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നത് നാം യോഹ 19:31 -ൽ വായിക്കുന്നു. പടയാളികൾ രണ്ട് കള്ളൻമാരുടെയും കാലുകൾ തകർത്തു. അവർ യേശുവിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് കണ്ട് അവിടത്തെ കാലുകൾ തകർത്തില്ല. എന്നാൽ ക്രൂശിതന്റെ മരണം സ്ഥിരീകരിക്കാൻ പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തി. ഉടനെ അതിൽ നിന്ന് രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു.

യഹൂദരുടെ നിയമപ്രകാരം മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ തൂങ്ങിക്കിടക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. അതിനാൽ യേശുവിന്റെ ശരീരം അന്നുതന്നെ മറവ് ചെയ്യാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു. സാബത്താചരണം തുടങ്ങുന്നത് വൈകുന്നേരം ആറ് മണിയ്ക്കായതുകൊണ്ട്, യേശുവിന്റെ മൃതദേഹം തിടുക്കത്തിൽ സംസ്കരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ മൃതദേഹം കുരിശിൽ നിന്ന് താഴെ ഇറക്കാനും യഹൂദസമ്പ്രദായം അനുസരിച്ച് ശരീരം കഴുകി സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശാൻ മൂന്ന് മണിക്കൂർ മാത്രമേ സമയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

കാൽവരിക്കുന്നിന്റെ തന്നെ അപ്പുറത്തും ഇപ്പുറത്തും ആയിട്ടായിരുന്നു - യേശുവിന്റെ കുരിശ് നാട്ടിയ സ്ഥലവും, കല്ലറയും. യേശുവിനെ സംസ്കരിക്കാൻ പീലാത്തോസിൽനിന്നും അനുവാദം വാങ്ങിയ അരിമത്തിയക്കാരനായ ജോസഫ് യഹൂദന്യായാധിപസംഘത്തിലെ അംഗവും യേശുവിന്റെ രഹസ്യശിഷ്യനുമായിരുന്നു. ശതാധിപൻ യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണം സ്ഥിരീകരിച്ച് റിപ്പോർട്ട് കൊടുത്തപ്പോൾ മാത്രമാണ് പീലാത്തോസ് ജോസഫിന് അനുവാദം നൽകുന്നത് (മർക്കോ 15:44).

കർത്താവിന്റെ മൃതശരീരം കുരിശിൽ നിന്നിറക്കി കബറിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിനെ അനുസ്മരിച്ചാണ് പള്ളിയ്ക്കകത്ത് പ്രദക്ഷിണം നടത്തുന്നത്. മെഴുകുതിരികൾ, മറുബഹാസകൾ, ധൂപകലശം എന്നിവ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ പ്രദക്ഷിണം ആഘോഷമുള്ളതാണ്. കാരണം, കർത്താവ് തന്റെ മരണത്താൽ മരണത്തെ കീഴടക്കി,

www.malankaralibrary.com

സാത്താനെ ലജ്ജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിജയിയായ രാജാവിന് സമുചിതമായ യാത്രയയപ്പ് വിശ്വാസികൾ നല്കുകയാണിവിടെ.

പ്രദക്ഷിണത്തിനുശേഷം കാർമ്മികൻ ത്രോണോസിങ്കലേക്ക് പോയി കബറടക്കശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണശേഷം നിക്കൊദേമോസ് നൂറു റാത്തൽ സുഗന്ധദ്രവ്യവുമായി കാൽവരിയിൽ എത്തിചേരുന്നു. യഹൂദാചാര പ്രകാരം മൃതദേഹം മറവു ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് സുഗന്ധതൈലം കൊണ്ട് പൂശുകയും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ശരീരത്തിനുചുറ്റും വച്ച് ഒരു തുണികൊണ്ട് ശരീരത്തെ പൂർണ്ണമായും പൊതിയുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം ജോസഫും നിക്കോദേമോസും യേശുവിനെ സംസ്കരിക്കുന്നു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും അരുമശിഷ്യനായ യോഹന്നാനോടുംകൂടെ ആയിരിക്കണം തിടുക്കത്തിൽ ഈ സംസ്കാര കർമ്മം നടന്നത്. ഇതിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നു.

മരിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലമായ പാതാളത്തിലേക്ക് വിജയിയായ രാജാവ് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു, പാതാളത്തിന്റെ കോട്ടകൾ തകർക്കുകയും മരണത്തിന്റെ അധികാരം ഇല്ലാതാക്കി എന്നും എക്ബോ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം കാണുന്നു. ആദാമിനെയും വിശ്വാസികളായവരെയും അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് അവകാശികളാക്കിത്തീർത്തു എന്ന് സെദറാ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം വായിക്കുന്നു. മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെ ഓർക്കുവാനും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും ഈ ശുശ്രൂഷ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഉപസംഹാരം

പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ അറിവിനേക്കാൾ യേശുവിന്റെ അതിദാരുണമായ വേദനയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന വിശ്വാസി, യേശു എനിക്കായ് സഹിക്കുകയും തന്റെ ജീവൻ എന്റെ രക്ഷയ്ക്കായ് ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന അവബോധത്തിലേക്കു ഉണരുന്നു. യേശുവിന്റെ പീഡാസഹനത്തിന്റെ പഴയകാല സ്മരണകളിൽ വികാരം കൊള്ളാനല്ല, മറിച്ച് ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം പാപങ്ങളെ ഓർത്ത് പശ്ചാത്തപിക്കാനും മാനസാന്തരപ്പെടാനും ഒരു പുതിയ മനുഷ്യൻ ആകുവാനുമാണ് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നത്.

Fr. Jolly Karimpil